

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/ 2014/0056 van 8 april 2014

in de zaak 1314/0157/SA/3/0164

In zake: de **LEIDEND AMBTENAAR** van het Agentschap Onroerend Erfgoed

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Olivier ONGHENA
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 79
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Inge WILLEMS

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv **BELVI**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan VANMUYSSEN
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 79
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 november 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 25 september 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Houthalen-Helchteren van 13 mei 2013 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het afbreken van een oude woning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te Houthalen-Helchteren, Grote Baan 166 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummer 30G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 25 maart 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Olivier ONGHENA die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Inge WILLEMS die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Johan VANMUYSEN die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De kamervoorzitter heeft de behandeling van de zaak verdaagd naar de openbare zitting van 1 april 2014 teneinde de tussenkomende partij toe te laten het bewijs te leveren dat de bestreden beslissing inmiddels werd uitgevoerd.

2.

De partijen zijn uitgenodigd voor de openbare terechtzitting van 1 april 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv BELVI verzoekt met een aangetekende brief van 5 februari 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 11 februari 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 28 maart 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Houthalen-Helchteren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de afbraak van een woning”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘ Hasselt-Genk’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Houthalen Centrum/Sonnis’, goedgekeurd met een besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 24 mei 2012, meer bepaald in ‘Projectzone 1’.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De verzoekende partij brengt op 22 april 2013 het volgende ongunstig advies uit:

“... ”

Artikel 4.3.1 §2, 1° van de VCRO vermeldt cultuurhistorische aspecten als één van de beginselen die in acht genomen moeten worden bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Dit aspect maakt immers deel uit van de duurzame ruimtelijke ontwikkeling zoals bedoeld in artikel 1.1.4 van de VCRO. Om die reden zijn aanvragen in het kader van de reguliere procedure onderworpen aan een adviesverplichting volgens VCRO art. 4.7.16 § 1 en het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen.

De aanvraag betreft de sloop van een gebouw of gebouwencomplex dat is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed. De inventaris van het bouwkundig erfgoed is opgemaakt voor het hele grondgebied van Vlaanderen op basis van wetenschappelijke criteria.

Deze inventaris heeft een overzicht van cultuurhistorische waardevolle sites.

De belangrijkste kenmerken en erfgoedwaarden van het gebouw/gebouwencomplex zijn:

Alleenstaande in het interbellum opgerichte woning met enkelhuisopstand; drie traveeën en twee bouwlagen onder vooraan geknikt, met kunstleien gedekt zadeldak. Baksteenbouw op gecementeerde plint; afwisselend wit en zwart geglazuurde baksteen ter aflijning van de boogruggen met gecementeerde aanzetstenen. Het houtwerk is bewaard, doch de kroonlijst boven een getrapte baksteenfries is vernieuwd. Deels gekoppelde, getoogde en rechthoekige muuropeningen op gecementeerde lekdrempels. De benedenvensters bevinden zich onder een doorlopende ijzeren I-balk met rozetten, waarboven gecementeerde boogvelden. Eenvoudige, van krulankers voorziene zijgevels, de noordelijke met twee getoogde vensters, de zuidelijke blind. Analoge, doch eenvoudiger achtergevel met originele, haakse, lage aanbouw onder zadeldak, met in het verlengde een latere garage onder plat dak.

Deze woning met typische interbellumkenmerken is vrij gaaf bewaard gebleven. In de omgeving bevinden zich meerdere panden uit dezelfde periode. De te slopen woning is hiervan het meest intact bewaard gebleven en heeft daarom zowel in samenhang met de gebouwen in de omgeving, als zijnde een gaaf bewaarde woning uit het interbellum,

erfgoedwaarde als relict van de ontwikkeling van Houthalen-Helchteren tijdens de eerste helft van de twintigste eeuw.

Gelet op de bovenstaande omschrijving menen wij dat dit goed voldoende erfgoedwaarde bezit om te denken in termen van behoud en renovatie in plaats van afbraak. Door de sloop zou een deel van het bouwkundig erfgoed van uw gemeente onherroepelijk verloren gaan.

De sloop is niet wenselijk in het licht van de doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan ruimtelijke ordening(art. 4.3.4 VCRO); in dit geval betekent dit de integratie van onroerend erfgoed in de ruimtelijke ontwikkeling. Het advies op deze aanvraag tot sloop is bijgevolg ongunstig.

Dit advies is niet bindend. Toch dient de vergunningsverlenende overheid dit advies af te wegen ten aanzien van haar lokaal erfgoedbeleid en dit mee te nemen in de volledige beoordeling van deze sloopaanvraag met zijn verschillende maatschappelijke en ruimtelijke aspecten, zoals omschreven in bovenvermeld artikel 4.3.1 §2, 1° van de VCRO. Als de gemeente wenst af te wijken van dit advies dient zij dit uitdrukkelijk te motiveren in de vergunningsbeslissing

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Houthalen-Helchteren verleent op 13 mei 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert deze beslissing als volgt:

“ ...

overwegende dat er voor het gebiedsdeel waarin het perceel begrepen is, een door de Bestendige Deputatie goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Houthalen-Centrum/Sonnis dd. 24-05-2012 bestaat;

Gelet op de inwerkingtreding van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Houthalen-Centrum/Sonnis waardoor de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan nr. 19 Hasselt-Genk (KB 03/04/1979), die binnen de begrenzing van het RUP vallen, opgeheven en vervangen door de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Houthalen-Centrum/Sonnis;

overwegende dat het perceel waarop deze aanvraag betrekking heeft gelegen is in de projectzone 1, Art 5;

Overwegende dat de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de afbraak inhoudt van een oude woning; dat de voorgestelde afbraak kan aanvaard worden omdat het behoud van dit gebouw niet echt aangewezen is;

Overwegende dat de dienst “Onroerend Erfgoed” op 22.04.2013 een ongunstig advies heeft uitgebracht voor de sloop van deze woning, dossiernummer 4.002/72039/99.36; dat dit advies evenwel niet bindend is voor de vergunningverlenende overheid.

Overwegende dat het college dit ongunstig advies als volgt weerlegt : dat het afbreken van deze woning, conform het bijgevoegde plan niet verboden is volgens de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Houthalen-Centrum/Sonnis; dat het behoud van deze woning niet is opgenomen in de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk RUP; dat de aanvraag bijgevolg geen aanleiding geeft tot een afwijking of wijziging van de voorschriften;

Overwegende dat het de bedoeling is dit gebied te ontwikkelen conform de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Houthalen-Centrum/Sonnis; dat deze ontwikkeling niet mogelijk zou zijn als de woning niet mag afgebroken worden.

overwegende dat het voorliggend project niet gelegen is in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid geoordeeld dient te worden dat het schadelijk effect beperkt is. Er is geen toename van de verharde oppervlakte en

uit de watertoets is gebleken dat geen bijkomende bijzondere maatregelen moeten getroffen worden.

Bijgevolg beslist het College van Burgemeester en Schepenen in zitting van 13/05/2013 een stedenbouwkundige vergunning af te leveren voor het afbreken van een oude woning

...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- bij bebouwing moeten de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Houthalen-Centrum/Sonnis dd. 24-05-2012, strikt nageleefd worden;
- bij bebouwing moeten de voorschriften van het Agentschap Wegen en Verkeer Limburg strikt nageleefd worden;
- na afbraak moeten alle funderingen en bijhorend puinafval verwijderd worden.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 18 juni 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Houthalen-Helchteren bevestigt op 24 juni 2013 haar standpunt.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 juli 2013 om het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Deel 1. Wettelijke en reglementaire voorschriften

Gemeentelijk RUP

Het perceel is gelegen binnen de afbakening van het gemeentelijk RUP Houthalen Centrum/Sonnis dat ter plaatse een zone voorziet voor “Projectzone 1”. Voor deze projectzone zijn de voorschriften van art. 5 van toepassing:

- *Zone bestemd voor wonen. Complementaire functies zijn toegestaan.*
- *Differentiatie van woningtypes is verplicht in elke aanvraag*
- *Iedere aanvraag garandeert de minimale bouw van*
 - o *Ofwel 10 woonegelegenheden bij groepswoningbouw*
 - o *Ofwel 50 woonegelegenheden in appartementsgebouwen*
- *De inplanting van de gebouwen gebeurt vanuit een globaal samenhangend ruimtelijk concept voor de ganse zone.*
- *Dit concept wordt aangegeven in een inrichtingsstudie die bij een vergunningsaanvraag wordt gevoegd. De inrichtingsstudie is een informatief document voor de vergunningverlenende overheid met het oog op het beoordelen van de aanvraag. De inhoud van deze studie wordt verder verduidelijkt.*
- *Dichtheid min. 35 en max. 40 won/ha*
- *Een inrichtingsstudie is niet vereist in volgende gevallen:*
 - o *Onderhouds- en instandhoudingswerken*
 - o *Bepaalde uitbreidingen aan bestaande gebouwen*

...

Openbaar onderzoek

Een openbaar onderzoek is niet vereist indien de aanvraag niet afwijkt van de voorschriften van het RUP. Uit het nazicht van de aanvraag blijkt dat bij de aanvraag geen inrichtingsstudie gevoegd werd hoewel de voorschriften bepalen dat dit verplicht is bij iedere vergunningsaanvraag. De aanvraag wijkt derhalve op dit punt wel af van de voorschriften. De voorschriften bepalen verder gedetailleerd welke stukken de

inrichtingsstudie moet bevatten.

Advies OE

Het advies is vereist voor de sloping van gebouwen die opgenomen zijn in de inventaris van het bouwkundig patrimonium. Het advies was ongunstig.

Het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed is verplicht maar niet bindend.

Onroerend Erfgoed verleende een ongunstig advies op 22 april 2013.

Art. 4.3.4. Een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

Advies AWV

Voor alle aanvragen gelegen langs de gewestwegen dient het advies ingewonnen te worden van het agentschap Wegen en Verkeer. Het perceel is gelegen aan de N715. Dit advies werd niet opgevraagd, allicht omdat het de afbraak betreft van een gebouw en men er van uitgaat dat AWV hiertegen geen bezwaren zal hebben.

Aangezien dit advies vereist is en bovendien bindend is indien het negatief is of voorwaarden oplegt, is de beslissing van het CBS door het ontbreken van dit advies administratief onvolledig.

Deel 2 . Stedenbouwkundige beoordeling

Beoordeling van de historische erfgoedwaarden.

De tekst van de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed luidt als volgt:

...

De opname in de inventaris gebeurt omwille van de bouwhistorische kwaliteiten van het gebouw. De sloping van het gebouw is omwille van deze bouwhistorische waarde steeds te vermijden.

De bouwhistorische waarde kan moeilijk in vraag gesteld worden. Het belang kan wel afgewogen worden tegen de kosten die de renovatie of consolidatie met zich mee zouden brengen en de geplande stedenbouwkundige ontwikkeling. Het gebouw dient daarbij niet alleen op zich beschouwd te worden, maar ook binnen zijn al dan niet historische omgeving.

In ieder geval wordt een aanvraag tot sloping steeds beoordeeld samen met de vervangende nieuwbouw.

Ontbreken van een verantwoording voor de sloop

De aanvraag tot sloping wordt enkel gemotiveerd door het feit dat deze woning de ontwikkeling van het gebied in het gedrang zou brengen. Deze bewering wordt echter verder niet onderbouwd. Het RUP voorziet ter plaatse een Projectzone, zonder dat hierbij een specifieke ordening wordt opgelegd. De sloping kan derhalve niet verantwoord worden door verwijzing naar het RUP. Integendeel, de ontwerper heeft door het ontbreken van een specifieke ordening in het RUP, de mogelijkheid om een eigen aanleg voor te stellen die rekening houdt met het bestaande waardevolle gebouw. Maar ook een dergelijke voorstel tot aanleg van de projectzone ontbreekt bij de aanvraag.

Belang van de inrichtingsstudie.

Hoewel de voorschriften van het RUP de opmaak van een inrichtingsstudie opleggen bij iedere aanvraag in deze zone, ontbreekt een voorstel tot aanleg in het aanvraagdossier. Het is derhalve praktisch niet mogelijk om een afweging te maken van de noodzaak tot slopen. Deze noodzaak dient degelijk geargumenteed en gemotiveerd te worden, temeer daar het een historisch waardevol gebouw betreft.

Door het ontbreken van een inrichtingsstudie wordt het belang van de erfgoedwaarden van het gebouw door de aanvrager totaal genegeerd.

Het belang van de plaatselijke ruimtelijke kwaliteiten als uitgangspunt voor een duurzaam ontwerp kan moeilijk onderkend worden. Een degelijk aanlegplan dient rekening te houden met de ruimtelijke gegevens, en mag niet vertrekken van een tabula rasa methodiek.

Rekening houdende met bovenvermelde overwegingen wordt de aanvraag tot sloping van het gebouw ongunstig geadviseerd.

Het beroep van Onroerend Erfgoed kan worden ingewilligd.

...”

Na de hoorzitting van 20 augustus 2013 beslist de verwerende partij op 25 september 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag van NV Belvi betrekking heeft op het slopen van een oude woning gelegen aan de Grote Baan 166 te Houthalen-Helchteren;

Overwegende dat het beroep werd ingesteld door de administratie Onroerend Erfgoed tegen de stedenbouwkundige vergunning die werd verleend door het college van burgemeester en schepenen onder volgende voorwaarden :

- bij bebouwing moeten de voorschriften van gemeentelijk het ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) gevolgd worden;*
- bij bebouwing moeten de voorschriften van AWV gevolgd worden;*
- na afbraak moeten alle funderingen en bijhorend puinafval verwijderd worden;*

Overwegende dat Onroerend Erfgoed in het beroepschrift stelt dat het gebouw opgenomen is de inventaris van het bouwkundig erfgoed en dat door de sloop een deel van het bouwkundig erfgoed van de gemeente verloren zal gaan; dat verder het college de sloop onvoldoende heeft gemotiveerd; dat de voorschriften van projectzone 1 volgens het GRUP de herbestemming van de woning niet uitsluiten; dat er geen nieuwe invulling van het terrein wordt voorgesteld; dat de noodzaak tot slopen derhalve niet is aangetoond;

Overwegende dat het perceel gelegen is binnen de afbakening van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) Houthalen Centrum/Sonnis dat ter plaatse een zone voorziet voor “Projectzone 1”; dat voor deze projectzone de volgende voorschriften van artikel 5 van toepassing zijn:

- zone bestemd voor wonen. Complementaire functies zijn toegestaan;*
- differentiatie van woningtypes is verplicht in elke aanvraag;*
- iedere aanvraag garandeert de minimale bouw van
 - o ofwel 10 woonegelegenheden bij groepswooningbouw;*
 - o ofwel 50 woonegelegenheden in appartementsgebouwen;**
- de inplanting van de gebouwen gebeurt vanuit een globaal samenhangend ruimtelijk concept voor de ganse zone;*
- dit concept wordt aangegeven in een inrichtingsstudie die bij een vergunningsaanvraag wordt gevoegd; de inrichtingsstudie is een informatief document voor de vergunningverlenende overheid met het oog op het beoordelen van de aanvraag. De inhoud van deze studie wordt verder verduidelijkt;*
- de woondichtheid minimum 35 en maximum 40 woningen/ha bedraagt;*
- de inrichtingsstudie is niet vereist in volgende gevallen:
 - o onderhouds- en instandhoudingswerken*
 - o beperkte uitbreidingen aan bestaande gebouwen**

Overwegende dat het voorliggende project geen omvangrijke oppervlakte heeft en niet in een overstromingsgevoelig gebied ligt; dat aangezien de aanvraag enkel betrekking

heeft op de sloping, er geen toename van verharde oppervlakte wordt gerealiseerd;

Overwegende dat een openbaar onderzoek niet vereist is indien de aanvraag niet afwijkt van de voorschriften van het GRUP; dat uit het nazicht van de aanvraag blijkt dat bij de aanvraag geen inrichtingsstudie gevoegd werd hoewel de voorschriften bepalen dat dit verplicht is bij iedere vergunningsaanvraag; dat de aanvraag derhalve op dit punt wel afwijkt van de voorschriften; dat de voorschriften verder gedetailleerd bepalen welke stukken de inrichtingsstudie moet bevatten;

Overwegende dat het advies van Onroerend Erfgoed vereist is voor de sloping van gebouwen die opgenomen zijn in de inventaris van het bouwkundig patrimonium; dat het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed verplicht is maar niet bindend; dat Onroerend Erfgoed een ongunstig advies verleende op 22 april 2013;

Overwegende dat de tekst van de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed als volgt luidt:
...

Overwegende dat de aanvraag tot sloping door het college van burgemeester en schepenen wordt gemotiveerd door het feit dat deze woning de ruimtelijke ontwikkeling van het gebied binnen de perimeter van het GRUP in het gedrang brengt; dat de deputatie dit standpunt bijtreedt; dat bijgevolg de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt bevestigd; dat het beroep niet wordt ingewilligd en dat de stedenbouwkundig vergunning voor het afbreken van de woning wordt verleend;
..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De tussenkomende partij werpt verder op dat zij laattijdig een afschrift van het verzoekschrift heeft ontvangen.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Door een vergunning te verlenen voor de sloop van een gebouw dat is opgenomen in de Inventaris van bouwkundig erfgoed en aldus in die zin een waardevol stuk erfgoed, wordt de overheidstaak en bestuursopdracht van verzoekende partij gedwarsboomd.

Verzoekende partij leverde nochtans een nadrukkelijk negatief advies af aangaande de aanvraag tot sloop van het kwestieuze gebouw.

Het navolgend beroep, gesteund op dit advies, werd bovendien bijgetreden door de Provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

Het gaat om een typische interbellumwoning die zeer goed bewaard is gebleven in tegenstelling tot andere soortgelijke panden in de omgeving die minder gaaf bewaard gebleven zijn.

Door verzoekende partij werd in haar advies aan de verschillende vergunningverlenende overheden in detail aangegeven welke belangrijke erfgoedwaarden het kwestieuze gebouw bezit.

Als relict van de ontwikkeling van HOUTHALEN-HELCHTEREN tijdens de eerste helft van de twintigste eeuw heeft het bewuste gebouw een belangrijke erfgoedwaarde. Er dient derhalve gekozen te worden voor behoud en renovatie in plaats van voor afbraak.

Eenmaal uitvoering wordt gegeven aan de vergunning zoals deze afgeleverd werd, is dit onherstelbaar en wordt de uitoefening van de taken van verzoekende partij en de werking van haar diensten, de bescherming van historisch waardevol erfgoed, manifest onmogelijk gemaakt.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Ons college wenst in dit opzicht tegen te werpen dat het vereiste “persoonlijke karakter” van het MHEN in hoofde van een overheid, in de lijn van de rechtspraak, zo moet worden geïnterpreteerd dat moet worden nagegaan of de verzoekende partij als gevolg van de eventuele tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar opdrachten of taken als overheidsdienst niet meer zou kunnen uitoefenen. Een dergelijk persoonlijk nadeel wordt evenwel geenszins aangetoond.

De verzoekende partij voert op geen enkele wijze aan dat de uitoefening van haar specifieke decretale opdrachten of taken, waarmee zij belast is, door de uitvoering van de huidige bestreden beslissing verhinderd wordt of in ernstige mate bemoeilijkt wordt. De rechtspraak van uw Raad en van de Raad van State is terzake trouwens zeer restrictief en erkent slechts in zeer beperkte gevallen een persoonlijk MHEN in hoofde van een overheid (bijv. wanneer de uitvoering van een beslissing ingrijpende gevolgen heeft voor haar reeds sinds geruime tijd nagestreefde en planologisch op verscheidende niveaus erkende stedenbouwkundige beleid, zie R.v.St., nr. 202.778, 6 april 2010).

In casu bemoeilijkt de uitvoering van het bestreden besluit geenszins de uitoefening van de taken of opdrachten van de verzoekende partij. Het wordt evenmin in concreto aangetoond dat deze beslissing - een individuele beslissing overigens - de uitvoering van het beleid van de verzoekende partij onmogelijk maakt of ernstig bemoeilijkt.

Zo staat het vast dat de verzoekende partij zelf een, zij het niet-bindend, advies heeft kunnen formuleren m.b.t. de vergunningsaanvraag tot sloping en haar adviesbevoegdheid ten volle heeft kunnen uitoefenen. De verzoekende partij toont niet aan dat haar “beleid” wordt doorkruist door de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning voor de sloop van één gebouw.

Trouwens, zelfs al zou het onroerend erfgoedbeleid van de verzoekende partij worden doorkruist door de beslissing van ons college als vergunningverlenende overheid, wat niet is aangetoond in het verzoekschrift, zou dit gegeven op zichzelf onvoldoende zijn om als een ernstig nadeel aanvaard te kunnen worden. Het behoort immers tot de aard en de kenmerken van het georganiseerd administratief beroep dat ons college, als vergunningverlenende overheid een beslissing kan nemen, na onderzoek van “de aanvraag in haar volledigheid”, overeenkomstig artikel 4.7.21, §1 in fine VCRO (zie RvV, arrest nr. S/2012/33 van 27 februari 2012). Hierbij is ons college geenszins gebonden aan een ongunstig advies van de verzoekende partij en kan het, op gemotiveerde wijze, een vergunning verlenen voor de sloop van een gebouw, ook al zou dit enige architecturale waarde hebben en zijn opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Hoe dan ook geeft de verzoekende partij onvoldoende concreet en precies aan in welke mate de uitoefening van haar erfgoedbeleid door de bestreden beslissing, die een administratieve handeling met een individuele strekking is, zou worden verhinderd, dan wel in ernstige mate zou worden bemoeilijkt. Ze toont evenmin voldoende concreet en precies aan of, en in voorkomend geval in welke mate, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen. Er is dus geenszins enig persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partij aangetoond (vergelijk met RvV, nr. Arrest nr. S/2011/168 van 21 december 2011).

Er kan trouwens nog worden toegevoegd dat het kwestieuze gebouw louter is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, maar dat er door de verzoekende partij tot op heden geen stappen werden ondernomen om het gebouw het statuut van voorlopig en later ook definitief beschermd gebouw toe te kennen (via een daarvoor geëigende beschermingsprocedure). Welnu, de opname in de inventaris impliceert geenszins een sloopverbod. De vergunningverlenende overheid kan op

gemotiveerde wijze, zoals in casu, een vergunning afleveren voor de sloop van een geïnventariseerd pand, wanneer ze namelijk van oordeel is dat de erfgoedwaarde de toekenning van een vergunning niet in de weg mag staan/staat.

De foto's in het dossier (zie stukken nrs. 13.4 en 8.1) tonen verder trouwens ook aan dat de architecturale waarde moet worden gerelativeerd, gelet op de ernstige bouwfysische tekortkomingen van het pand, minstens dat het niet onredelijk was van ons college om de sloop van de oude, doch geïnventariseerde woning toe te staan om de ontwikkeling van de site (projectzone 1, waarin het perceel met gebouw is gelegen) in het licht van het toepasselijke gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet te hypothekeren. De sloop van de woning maakt op zich geen MHEN uit, zelfs niet wanneer het pand enige architecturale waarde heeft. Minstens geldt dat niet kan worden gesteld dat de vergunde sloop de uitvoering van het beleid of de uitoefening van de taken van de verzoekende partij onmogelijk zou maken, zoals hierboven reeds gesteld.

...

3.

De tussenkomenende partij voegt met betrekking tot de moeilijk te herstellen ernstige nadelen niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Op de openbare zitting van 25 maart 2014 verklaart de tussenkomenende partij dat inmiddels, meer specifiek op 19 november 2013, uitvoering werd gegeven aan de bestreden beslissing. Zij stelt niet op de hoogte te zijn geweest van het beroep van de verzoekende partij, met inbegrip van de voorliggende vordering tot schorsing. De verzoekende partij antwoordt dat er geen rechtsgeldig bewijs voorligt van het feit dat de bestreden beslissing inderdaad werd uitgevoerd waardoor haar vordering tot schorsing doelloos zou zijn geworden.

2.

Uit het op vraag van de Raad opgemaakt proces-verbaal van vaststelling van 28 maart 2014 van gerechtsdeurwaarder Leo DAENEN, blijkt dat de bestreden beslissing daadwerkelijk werd uitgevoerd en dat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die in essentie gericht is op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, thans zonder meer doelloos en zonder enig nut is geworden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de voorliggende vordering tot schorsing, gegeven de uitvoering van de bestreden beslissing, doelloos is geworden, is een onderzoek naar de ernst van de middelen in de huidige stand van het geding niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door heer Eddy STORMS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0157/SA/1/0164.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 april 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van
Eddie CLYBOUW, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER